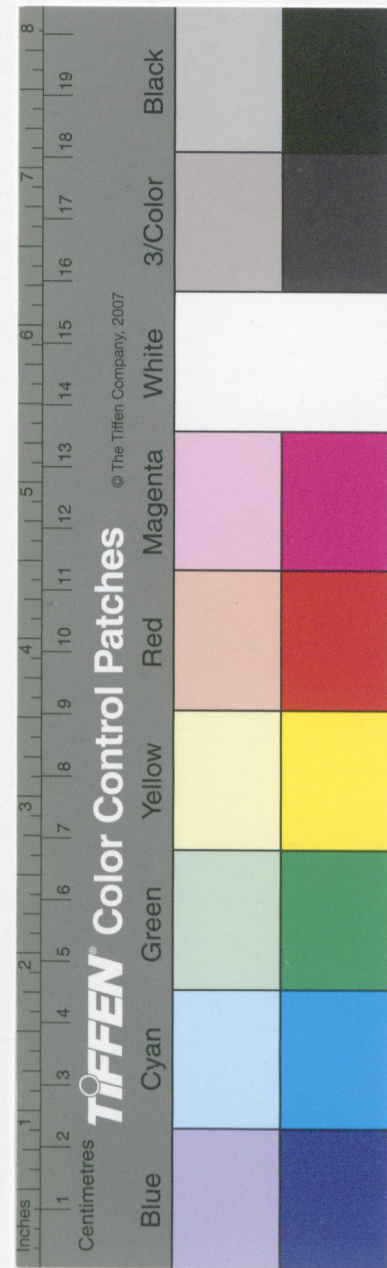

Måndag. Jämskettens 4de Nov. 1861.

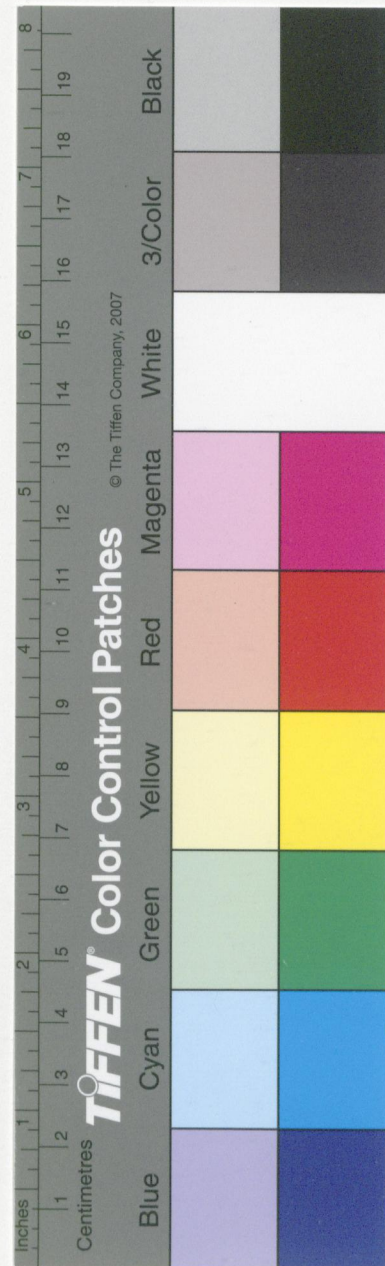
Och Mamma som såg sig så litet be-
gränsad af sina breff till minnet: hvad
i all världens tid skulle då Mamma
om det med första posten, då var
jag ännu mera berömd i tron.
Det må Gud veta hur det så kommit
sig att jag, isynnerhet successfullt, ha-
de den första förmågan att få fat i en
fina conversation och. Jämf. har jag
då en komplett led till reflexionerna
år hundra-års gamla, - eller nyheter
som endera finnas inga eller färre
än inga. Men detta är för brist
på kapacitet, - men hvad i all världens
tid kan man göra? -

Mamma's siste brev deromt oss så
fullt af inderlig skær af det kongelige
Høj. Det er virkelig sødt at jeg
på såuare tider græst meget, så snart
mine tanker falder på hende den sa-
miljen forstet at tænke. "Dømer ikke

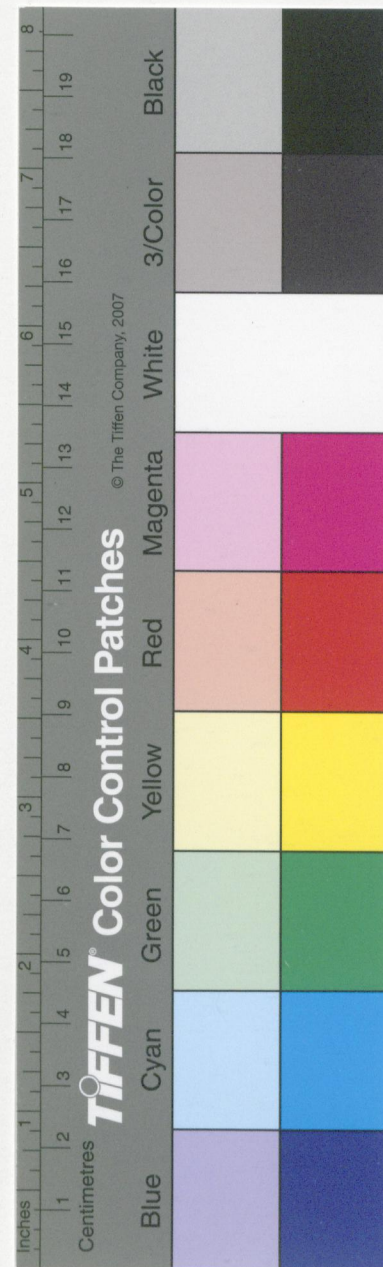

så varden i iske dömdes." - men låt
bli att tycka - Kan man ju än id g.
meniskoligast tycks Kinnens förvar-
las till hårdare än sten, Kallare än is.-
och jag tycks ännu - att vore jag än gema-
fjund och vered hela mitt lif igenom en
komplet djsfont så skulle jag på min
dödsbädd - just som jag en viss dag som
uti mig - någonting som skulle bejor
mig - Kan Mamma säga mig hur
det är möjligt att den som jages om
hemma i Quot ord och Guds vägar som
i Arats Gysselfad. sin tankar och sitta
läppar dermed att "Gud är en stark häm-
nare" Kan ha hjerta att handla så
och skriva för som det brev Mamma
omröande att herrskapet nyss få?
Ännu fick jag, jag måste bekräva det,
jag någon riktig rens på hela historien
men jag ger mig i vägar för att
tala till jiel, så vida herrskapet inte
vige vänska goda och förförande
man ge mig notis om, om Mor.
nu O. verkligen har skrivit till
Therese, ~~en~~ hvar för sig som skrif.

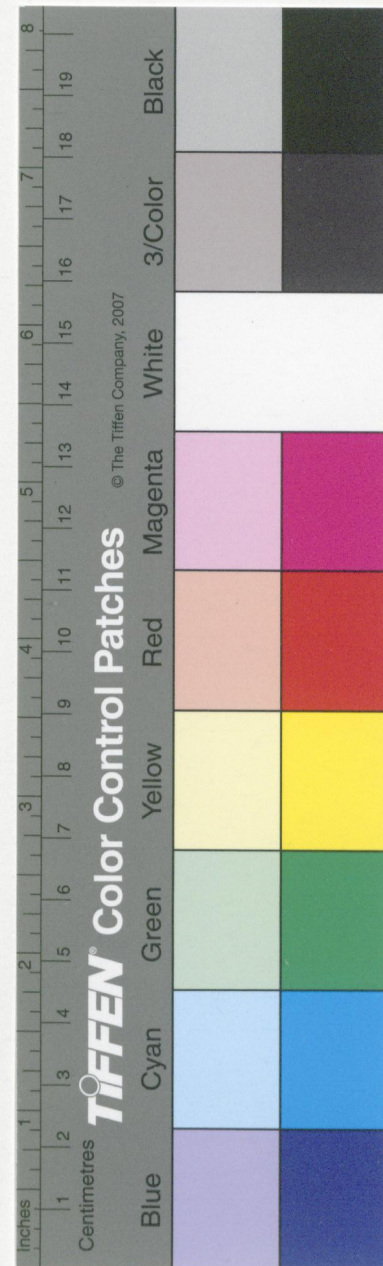
vit och hvad hvar skrifvits. Om
hennes brev var ett för på något
för som få. Ännu. att det de
Kunde jag ej få som på - men
än att det varit någon "fäst i uti-
a. s. v. Till hvilket resultat Mamma
har skrivit och lagat mig by-
de saken vore också roligt att ve-
ta. - Kan hos mig - (för att kan-
na en på ett förfärande getit
är i dag en sådan de dag till re-
dag som riktigt Gud och lof. att
lif i mig. Maria och Carolina träta
boka och Tafta och Mamma de
uppfyller allra rättfärdighet
inom hus - och jag är en sådan
des buse som har minn ögon
och smigra mig öfverallt. -
Eller har nyss hjälpt mig med för-
ning och hata - nu för att för-
plaga sig med nötter. Men kan
jag äka hem nu från Skolan, ty
det regnar och förtur vänta är
att minn gref - sedan Kinn
ja dermed.

Min grannfrö fru Avelles
heller för att väija af sin friska
som därför skrifver och ad olyckly
naturligtvis både natt och dag och
från det är vigg i vägg med vad
barnkammare som ännu åter
sker så är vi för godt igen mest
offre i den tragedien - sedan jag
saw vid ad herrskapet ad raska
och friska och hade ända ad på god
väg framåt kan jag tala om ad
Allert varit så betänkligt sjuk
ihuru han ej legat mellan bekan
eller en legat någon hel dag.
Det är nu sedan för ad par veckor
förr och han måste nu endast kalla
sig ännu ännu några veckor ännu
är eljest frisk - fast han ej kan
arbeta ännu ännu. Som jag vet ad
herrskapet är temligen orolige och
min kärn fixter Minto af den bor
forten som ligger och gräfer sig be-
tygt och länsmant, - så fanns jag
det onödigt ad kasta min ors på
Er, ad denna ända y ^{för} Rums hjälp

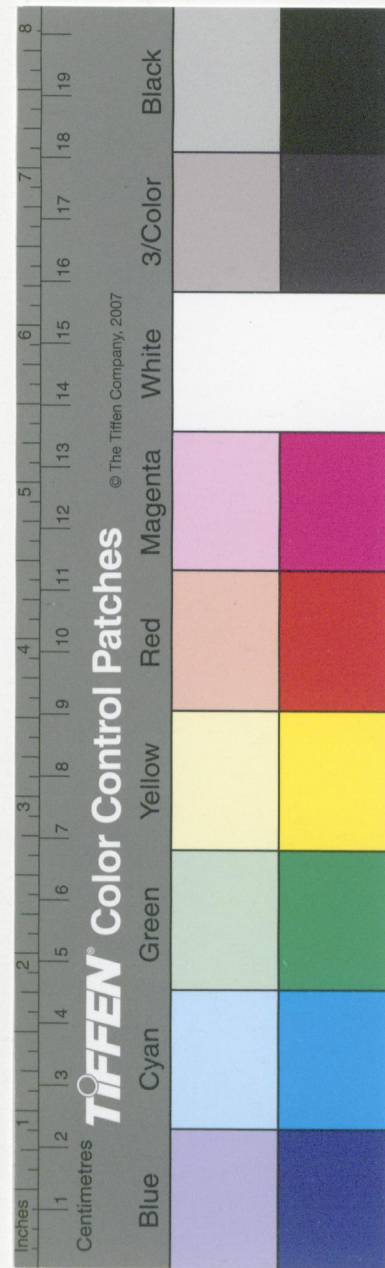

Sibetius hade fört många andra
funderingar om hans fräna kost
och tog det som vanligt för bröst-
åkomma, för tuberkulöst igen
som förri och så, men som lide
detta kom alldeles nya symptom
hvaribland är hans fotknälar började
svälla - så befunns det vara ager,
varne som hade blifvit starkt för-
kylda och det var tidigen början
till vattföt. Jag kan nu skrifva
sanneligen legat derom, men då
var jag emellanåt så tröstlös, att
jag ej visste hvad jag skulle ta
allt minn legat om och minn
ifrån. - Både Granlund och Sibetius
här ordinerat honom bad hvar
annan dag - med f. h. Rins-
vatten uti, efter hvilka han
svettas starkt och det är det
de åtgäta, en fört piece al
alvösaft och Sarsaparilla tar han in
och Lapis lösning defutan. Nu
är hostan alldeles borta nästan

ryggvärken borta (för den hade
han för lite mura än en vecka
gen blinda koppelhorn) — och å
rask måttan för vanligt. Färgen
är bättre och hela karlen ser an-
ordnaren ut, men då var han sig-
ligt sorgelig att se uppåt, han var
blek och mager, följde knappast
en timme om natten, med följande
han Gud ska lof tenuligen ordentligt.
Jag ville mit lala om allt så om
ordentligt för att herrskapet i
såd två att någonting är förhåll-
ligt för Er. För öfrigt så mår vi
alla andra bra, barnen är ten-
ligen friska. Mår Herrskapet va-
rad igen och berönde att i flö-
lan. — och det var soligt med
månen två för såväl honom som
oss. Fästa har en böld på ena
benet och gör och äter det
lite tungt efter sig men gör sig
i i bråkstet. Sjelft har jag under
ett par gånger haft lite ont i

hufvudet af litet nån oak, kanta-
ka, — men ann. — dagen har varit
bra igen. Dr. Libelius tändra
^{ihel} ~~af~~ ^{ihel} ~~ihel~~ bara man talas om
hans förförföring och hans brud.
Dejner hälsar mig för med dekon-
tationerna till Fortthaus fester
ommedelbart i för god ut. Allt
månen på nödvändigt behöfver
fara till keeping för mig med så
huru fästa Råppan för hundköja
för mig man lof att ge sig till tår
ochad har han beifart till fäst och
huru mig an jag månen trodde
att han kunde bli. — Hårdho-
rens är tänker jag sig fäst
ligt lika, jag har haft en drim-
ligt liten kommers med den
Flickhorn Ekmur och på mig
kommit till fäst och de vore
har för ett par dagar sen, Abbe
beskrade de för gamla åkornen
i hufvudet och skall mig fäst
inlindad i fäst mig om hufvudet
och i för god ut hos hufvet på länge

Hur mycket de hade väntat
att tala de nu igen och
det vet jag, de gjorde. — Per
Rehbinders har numera brottas
mingslagar för migdoms kvartier
fridag, der aus ges till på deras
enkla vis. — Han var här gubben
en afton och belade på Albert och
var då mycket vänligt och
aimable. — Jag tror nu att jag
tröppas fatten en famula och bjär
der förval för denna gång, efter
att ha gjort de allracharmea
taste komplimenter till höj och
venster för alla hemmararande
och nu adjo min föta mamma
jag lita mig på herrskapet bedes
känsla att vi ej med våra öfver
en öfverstående faras utare
varda lequa kristen menisk
förval, — allens betrak
på mycket, så mycket genom
Sankta.

